

Trafikminister til at følge i Landbrugsministerens Spor.

Man kunde ogsaa fristes til at spørge, hvorfor skal Mandskabet ved Odde Sund have Monopol paa at drive dette udmærkede Fiskeri? Vi hørte jo forleden, at der selv fra Højres Side ivredes mod Monopoler; det var, saa vidt jeg mindes, det ærede Medlem for Fredensborg (Johan Knudsen), der talte mod Monopolet paa Esrom Sø, og jeg tror, det kunde være heldigt, om Monopolet ophørte ogsaa paa dette Omraade. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, at han formaar Kontroløren oppe i Limfjorden eller ogsaa en anden Mand, der er godt kendt med Forholdene og som har Interesse for Fiskeriet, til at tage sig af denne Sag. Jeg kan nu vanskelig tænke mig, at der er nogen, der har saa stort Kendskab og Kærlighed til Fiskeriet, som netop Kontroløren paa Limfjorden. Han har 20—30 Aars Erfaring og staar i et overordentlig godt Forhold til Fiskerne. Det er ikke med ham som med Forstanderen for biologisk Station, som i den førnævnte Skrivelse, der saa vidt jeg kan skønne, er Svar paa et Brev, som disse Fiskere have sendt til ham, ganske kort skriver: „Hvad De forstaar ved Statsbanernes frie Aalegaardsret, ved jeg ikke, og det interesserer mig ej heller“. Det er et meget kort Svar. Derimod kan jeg forsikre den højtærede Landbrugsminister, at Kontroløren deroppe interesserer sig for, hvorledes det gaar med Fiskeriet i Limfjorden, hvordan Loven i det hele opfattes af Fiskerne. Han staar der ikke alene som Fiskernes Bussemand, der skal straffe dem, naar de overtræde Loven, men ogsaa som Fiskernes gode Ven og Raadgiver, som Fiskerne kunne henvende sig til, naar de ville have Raad og Vejledning.

Jeg vil derfor meget anbefale Landbrugsministeren, at han formaar denne Mand til at opmaale Statsbanernes Terrain og udsætte paa Kortet, hvor mange Ruserækker og Staderækker der baade bør og skal og kan udsættes paa Statsbanernes Grund, hvilket Ønske jeg ogsaa tror, den ærede Landbrugsminister vil imødekomme, og naar det saa er gjort, vil jeg henstille til Trafikministeren at fordele disse Stader mellem Mandskabet og de fri Fiskere. Skulde det saa vise sig — for de 700 Kr. ere i Virkeligheden, havde jeg nær sagt, en latterlig Indtægt —, at der ikke kan opnaas Enighed om disse Stader, og vil Trafikministeren mulig have flere til Mandskabets Raadighed, end der egentlig i og

for sig kunde være god Mening i, saa vil jeg henstille til Trafikministeren at følge et Eksempel, som det kan paavises, at Landbrugsministeriet i sin Tid har brugt, da det udlejede Staderne i Limfjorden, nemlig at gøre det ved offentlig Auktion. Jeg vil meget henstille til den højtærede Trafikminister, at man hvert Aar i Maj eller Juni Maaned lader disse Stader bortleje ved offentlig Auktion, saa vil han se, at de give en ganske anderledes klækkelig Indtægt end de, jeg havde nær sagt, sølle 700 Kr. Vi kunne vist alle være enige om, at det er ganske uforvarsligt at lade et saa udmærket Fiskeri, som der er paa Statsbanernes Terrain, ligge ubenyttet hen som Brak. Jeg tror ogsaa, det er et ganske forældet Standpunkt at lade Statsbanernes Funktionærer dernede ved Overfarten drive Storfiskeri; det er nemlig ikke Fiskeri til eget Brug; det er Storfiskeri. Det forekommer mig noget uheldigt at komme ind paa, at Statsbanernes Funktionærer skulle have et saadant Monopol. Og hvis den ærede Landbrugsminister vil sige, at naar han har lejet det, er det for at gøre Forsøg gennem Biologisk Station, saa vil jeg sige, at saa vidt jeg kan se, er det en meget uheldig Maade at gøre Forsøg paa. Fiskerne ville saa lidt som vi andre kunne forstaa det; thi naar 4 Fiskere derved ville faa et Indtægtstab af mindst 10,000 Kr., snarere en 14—16—18,000, og paa en Maade miste hele deres Eksistens, saa er det urimeligt at forlange, at de skulle forstaa, at det Forsøg er de Penge værd. Jeg tror ogsaa at turde sige paa Fiskernes Vegne, at de ere meget villige til at bistaa Forstanderen ved Biologisk Station baade med Raad og Daad ved saadanne Forsøg, og at de ere meget villige til at underkaste sig hans Forskrifter, naar det gælder Forsøg. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale, at Forholdene ved Odde Sund ordnes paa en for Fiskerne i Limfjorden tilfredsstillende Maade.

Marott: Jernbanekommissionens Betænkning foreligger altsaa nu, og jeg vil da tillade mig at rette det bestemte Spørgsmaal til den ærede Trafikminister, om han agter snarest muligt og endnu i denne Samling at fremsætte Lovforslag om Dobbeltspor gennem Fyn. Dette nævnes jo af Kommissionen som en af de mest paatrængende Foranstaltninger til Forbedring af Jernbanetrafikken i det hele. I Tiaaret fra 1895 til 1905 er Persontrafikken paa denne Strækning vokset